Nr. 4. PAŹDZIERNIK 1927. ROK 3.

HOSTJA

KWARTALNIK POŚWIĘCONY SZERZENIU KRUCJATY EUCHARYSTYCZNEJ DZIECI

„Pan Jezus przez Eucharystję chce zbawić świat. Co to więc za piękna rzecz być żołnierzem Eucharystji. Papieżowi tacy żołnierze są potrzebni, przedewszystkiem ci najmniejsi. Błogosławię więc z głębi serca całą małą armję Chrystusową“.

PIUS XI, papież.

WYDAWNICTWO KSIĘŻY JEZUITÓW
KRAKÓW — KOPERNIKA 26

TREŚĆ ZESZYTU:

WARUNKI PRENUMERATY.

„HOSTJA“

wychodzić będzie na razie co kwartał w objętości 24 stron druku. W razie rozszerzenia związku może uda się dojść do częstszego jej wydawania.

Przenumerata roczna wynosić będzie 1·50 zł. — Każdy pojedyńczy zeszyt 50 gr.

Prenumeratę opłacać należy, jak za wszystkie inne publikacje Tow. Jez. jedynie pod adresem

ADMINISTRACJA WYDAWNICTW KSIĘŻY JEZUITÓW

Kraków, Kopernika 26.

Nasze konto w P. K. O. 400.152.

ZA POZWOLENIEM WŁADZY DUCHOWNEJ.

Drukarnia „Przeglądu Powszechnego“ — Kraków, ul. Kopernika L. 26.

Błogosławieństwa Arcypasterzy.

J. E. Książę-Metropolita krakowski.

Krucjatę Eucharystyczną Dzieci, tak bardzo odpowiadającą myśli i pragnieniom Zbawiciela, gorąco polecam.

Kraków; dn. 22 września 1927 r.

† ADAM STEFAN.

J. E. Ks. Arcybiskup lwowski o. ł.

Wzniosły cel postawiła sobie Krucjata, by skupić pod sztandarem Eucharystycznego Jezusa, za młodu nauczyć pracy nad własnem sercem, rozbudzić apostolskiego ducha i ukształtować w przyszłości dzielnych rycerzy dla Jezusa-Króla. Dla młodej armji ślę z serca moje arcypasterskie błogosławieństwo i życzenie, aby dotarła do ostatnich zakątków ziemi naszej.

Obroszyn, dn. 28 września 1928 r.

† BOLESŁAW.

J. E. Ks. Biskup przemyski.

Z głębi serca błogosławię zbożnemu dziełu Krucjaty Eucharystycznej Dzieci i wyrażam gorące życzenie, aby przez uświęcenie serc dziecięcych dokonało się odrodzenie rodzin i całego naszego Narodu. Niechaj mali apostołowie i żołnierze Eucharystycznego Jezusa rosną i pomnażają się w mądrości i łasce u Boga i ludzi i zaprawiają się od dzieciństwa do śmiałego wyznawania Wiary i miłości Tego, który powiedział o Sobie: „przyszedłem puścić ogień na ziemię, a czegoż chcę, jedno aby był zapalon“.

W Przemyślu, dnia 22 września 1927 r.

† ANATOL NOWAK.

J. E. Ks. Biskup tarnowski.

Zbliżyć młodzieńcze dusze do Eucharystycznego Jezusa, nauczyć wewnętrznej pracy nad sobą, zapalić do poświęceń i ofiar z własnego serca, ukształtować z nich przyszłych katolików czynu — to nasze, dzisiaj najkonieczniejsze, zadanie wobec Boga i Ojczyzny. To też ślę z serca gorące błogosławieństwo małym rycerzom Krucjaty Eucharystycznej z życzeniem, by wyrośli na dzielnych obrońców sprawy Bożej.

Tarnów, dn. 30 września 1927 r.

† LEON.

J. E. Ks. Biskup częstochowski.

Małym rycerzom Krucjaty Eucharystycznej ślę z serca gorace błogosławieństwo z życzeniem, by przez ścisłą łączność z P. Jezusem w Najśw. Sakramencie ukształtowali przepięknie swoje młode serca i wyrośli na wielkich bohaterów i przewodników sprawy Bożej w Polsce.

Częstochowa, dn. 15 września 1927 r.

† TEODOR KUBINA.

J. E. Ks. Biskup śląski.

Z rzewną radością ślę dziś błogosławieństwo swoje młodym rycerzom. Niech zaprawieni w latach dziecięcych walką z sobą, staną się armią potężną, która pod wodzą Chrystusa Eucharystycznego odnowi oblicze ziemi.

Katowice, 10 września 1927 r.

† ARKADYUSZ LISIECKI.

J. E. Ks. Biskup chełmiński.

Błogosławię z całego serca Krucjacie Eucharystycznej Dzieci w tem głębokiem przeświadczeniu, że ona zdobędzie ziemię obiecaną dusz dziecięcych, a rozpłomieniając je gorącą miłością Jezusa w Eucharystji, przyczyni się do prawdziwego odrodzenia naszego społeczeństwa.

Pelplin, dn. 11 września 1927 r.

† STANISŁAW OKONIEWSKI.

J. E. Ks. Biskup łódzki

Zbliżenie dziatwy naszej do Chrystusa Pana, nim ją porwie w swe objęcia zepsuty duch czasu, uważam za największy obowiązek duszpasterski i najistotniejszy ratunek dla tych niewinnych serc, które, wiedzione naturalnym pędem ku dobru, potrzebują siły nadprzyrodzonej, aby mu wierności dochować.

Krucjata Eucharystyczna Dzieci jest najpewniejszą drogą i najpotężniejszym środkiem do ugruntowania wiary i zachowania cnoty, a mam na to dowody z dotychczasowej ożywionej akcji w tym kierunku na terenie Łodzi i mej diecezji.

Zachęcając wszystkich do świętego dzieła, powtarzam za Zbawicielem: „dopuśćcie dziateczkom przychodzić do mnie" (Łuk. 18, 16). Gromadźcie liczne rzesze tych najmłodszych i prowadźcie do Chrystusa.

Niech przewodnicy tej świętej misji nauczą dzieci od najwcześniejszych lat żyć z Chrystusem, garnąć się całą potęgą swych czystych serc do Niego i drogą miłości Eucharystycznej rozpalają najpotężniejszy żywioł — bezgraniczną miłość ku Królowi Królów.

Apostolstwu Krucjaty Eucharystycznej, apostołom-szerzycielom Królestwa Bożego wśród maluczkich i dziecięcym duszom - członkom Krucjaty niech Dobry Bóg szczodrze błogosławi.

Łódź, dn. 12 września 1927 r.

† WINCENTY TYMIENIECKI.

Administrator diecezji włocławskiej.

Składając gorące życzenia, by Krucjata Eucharystyczna Dzieci w swoim pomyślnym rozwoju objęła jaknajszersze kręgi, temu zbożnemu dziełu ślę swoje biskupie błogosławieństwo.

Włocławek, dn. 23 września 1927 r.

† WŁ. KRYNICKI.

PROGRAM NOWEJ „HOSTJI”.

Przez te trzy lata, które polskie wydawnictwo „Hostji“ ma już za sobą, wychodził ten organ Krucjaty Eucharystycznej Dzieci tam, gdzie było główne, na Polskę, całego dzieła ognisko tj. w Pniewach w Wielkopolsce, pod redakcją przew. ks. Kaźm. Bajerowicza, za staraniem przew. Matki Urszuli Ledóchowskiej.

Obejmując z niniejszym zeszytem wydawanie tego pisemka i przyłączając je do rzędu czasopism wychodzących w krakowskiem Wydawnictwie Księży Jezuitów, nowa Redakcja poczuwa się do miłego obowiązku złożenia dawnej szczerego „Bóg zapłać“. Dzięki wielkim, włożonym w to dzieło staraniom i wysiłkom, sprawa „Krucjaty“ znacznie posunęła się naprzód; następcy mogą już dzieło prowadzić dalej po dobrze wytyczonej i utartej drodze. Ufamy, że sam Pan Jezus będzie wiernym promotorom tego błogosławionego dzieła, najobfitszą nagrodą.

Co się tyczy planów naszych na przyszłość:

1. Hostja będzie i nadal organem, przeznaczonym wyłącznie dla kapłanów, osób zakonnych i innych świeckich kierowników i kierowniczek „Krucjaty“; pozostanie też nadal kwartalnikiem z tą jednak różnicą, że ukazywać się będzie w obszerniejszej formie, aby mogła w swoich ramach pomieścić wszystko, co się tyczy prowadzenia i rozwoju stowarzyszenia. Dla małych Rycerzy i Rycerek wychodzi jak dawniej osobne pisemko „Orędowniczek Krucjaty Euch.“ pod redakcją ks. Bajerowicza (Zakład św. Olafa, Pniewy, Wielkopolska).

2. Każda organizacja o tyle potrafi rozwijać się i wzrastać, o ile jej kierownicy i członkowie, jak w gwiazdę przewodnią wpatrywać się będą w jej ideał, jeśli wnikać będą w jej ducha, jeśli w czyn wprowadzać będą wszystkie jej ustawy, przepisy i wskazówki.

„Hostja“ więc będzie dla Krucjaty chorążym idei eucharystycznej; będzie podtrzymywać, oświetlać i pogłębiać eucharystycznego ducha; będzie dawać wyjaśnienia co do zasadniczych ustaw; będzie się dzielić nowszemi spostrzeżeniami i wskazywać nowe kierunki, drogi i środki.

3. Kierownicy „Krucjaty“, obarczeni obowiązkami swego stanu, potrzebować będą pomocy i ułatwienia w odbywaniu zebrań i kształtowaniu wewnętrznem serc młodzieży.

„Hostja“ będzie przewodnikiem dla wszystkich, co przejęci głębokiemi zasadami eucharystycznej ascezy, zechcą przez jej pewne, a tak zbawienne drogi prowadzić młode polskie dusze. Będzie doradcą na drodze wewnętrznego wyrabiania, podając już to obszerniej, już to szkicowo tematy przemówień na zebraniach, stosowne dla dzieci przykłady, oraz źródła, skąd materjał zaczerpnąć można.

4. We wspólnym boju trzeba się wzajemnie znać, trzeba utrzymywać łączność, trzeba od czasu do czasu policzyć swe siły, oraz bacznie śledzić postępy lub stwierdzać braki i fałszywe posunięcia. „Hostja“ będzie heroldem, który ogłaszać będzie postęp, rozwój i stan „Krucjaty“ w Polsce i za granicą, oraz zwoływać na zjazdy, dni eucharystyczne i inne wspólne uroczystości.

„Hostja“, jednem słowem, będzie wszelkiemi siłami dopomagać do tego wielkiego dzieła, by naszym dzieciom, przyszłym filarom Kościoła w Polsce, dać od najwcześniejszego dzieciństwa wysokie, szlachetne, krwią Eucharystycznego Zbawiciela zasilane życie, by kiedyś ta młodzież mogła wyróść na zastęp dzielnych obrońców sprawy Bożej w naszej Ojczyźnie.

Zadanie Krucjaty eucharystycznej.

W grudniowym zeszycie ubiegłego roku katolickie pismo „Pro Christo“, które z nieustraszoną odwagą i nadzwyczajnym zapałem kruszy kopję w obronie Chrystusowych zasad, przyniosło artykuł pod wiele mówiącym napisem: „Zjazd wyrobienia wewnętrznego“.

Tak określono i bardzo słusznie Zjazd delegatów organizacyj katolickich archidiecezji krakowskiej. Twórca zjazdu, książę-Metropolita Sapieha, w programowej mowie wyraźnie zaznaczył, że „jeśli chcemy budować Królestwo Chrystusowe, musimy je budować w duszach; praca nasza koniecznie za główny cel musi mieć podnoszenie i udoskonalenie wewnętrzne“.

Na zjeździe w różnych przemówieniach i debatach jasno stwierdzono już i skądinąd znany bolesny fakt: Przeżywamy różne kryzysy na różnych polach, ale bodaj czy nie najsmutniejszy i najboleśniejszy na polu duchowem. Tyle wkładamy wysiłków pracy,

tyle zakładamy związków, tyle stwarzamy obszerniejszych zrzeszeń, a one jednak w większości rwą się, rozpadają, lub co najwyżej marnie wegetują głównie dlatego, że zastraszający brak nam tych jednostek, wewnętrznie wyrobionych, które, przejęte duchem organizacyjnym, potrafią i same się nie ugiąć i podtrzymać innych. To też w rezolucjach na pierwsze, czołowe miejsce wysunięto apel do zakładania i metodycznego prowadzenia wszystkiego, co służy do urabiania życia wewnętrznego.

Tegoroczny zaś zjazd katolicki w Inowrocławiu, nietylko, że poszedł tą samą wytyczną linją, lecz wprost dotarł do źródła, idąc za wskazówką, którą skierował do komitetu zjazdu J. E. ks. kard. Prymas Hlond: „Bez życia eucharystycznego niema życia katolickiego, a wszelkie hasła odrodzenia duszy polskiej pozostać muszą pustemi frazesami, jeśli Eucharystja nie stanie się słońcem i sercem naszego życia religijnego".

Tytuł pierwszego referatu: „Eucharystja źródłem, osią i ogniskiem życia religijnego", stanowił niejako treść całego zjazdu. Na uwagę zasługuje, że Dostojny Mowca, Najprzew. ks. Biskup Tymieniecki zakończył referat postawieniem wniosku, który też w końcowych uchwałach zjazd przyjął, by już wśród dziatwy i młodzieży szerzyć Krucjatę Eucharystyczną, że jak wszędzie, tak samo i tutaj, wyrobienie wewnętrzne społeczeństwa musimy rozpocząć od podstaw. Jak zapóźno byłoby szczepić wiarę dopiero po 15-tym roku życia, tak samo zapóźno dopiero w tym wieku zacząć wyrabiać wewnętrznie. Jeśli pragniemy mieć katolików czynu, których duch wewnętrznego wyrobienia promieniowałby na zewnątrz, jako duch apostolski, to trzeba nam zacząć wyrabiać już dzieci.

I o to właśnie wewnętrzne, katolickie wyrobienie duszy dziecka toczy się dzisiaj zacięty bój. W wielu krajach zagranicą, np. we Francji szkoła świecka stara się wprost do tego poddania duszy dziecka Bogu nie dopuścić. U nas pojawiają się również pewne liberalne prądy na polu szkolnictwa, które starają się utrzymać wychowanie w sferze powierzchownego dyletantyzmu.

Wobec tego różni ludzie, opiekujący się sercami dziatwy, postanowili nietylko sami walczyć, lecz wciągnąć i dzieci do walki o ich własne ideały religijne i najwyższe dobra ducha. Stąd nazwa i właściwa organizacja bojowa Krucjaty Eucharystycznej.

Ale jeśli nazwa jest nowa i jeśli organizacja „Krucjaty" przybrała z konieczności pewne nowe formy, co do treści swej

rzecz ta nie jest niczem innem tylko starem, wypróbowanem „Apostolstwem Modlitwy“, zastosowanem do dziecięcego wieku. Jak „Apostolstwo ma wypraszać i przez różne praktyki przyspieszać urzeczywistnienie Królestwa Bożego, tak samo i „Krucjata“; jak „Apostolstwo“ jest głębokim a praktycznym sposobem uczczenia Najśw. Serca Zbawiciela, tak samo i „Krucjata“. Stąd też, jak zobaczymy niżej, nawet ze strony organizacyjnej, oba te dzieła tworzą właściwie jedno stowarzyszenie, pracujące w jednym kierunku, pod jednym zarządem.

Rozumie się jednak, że ze względu na psychologję dziecka, potrzebującego plastyki, nawet w rzeczach duchownych, „Apostolstwo“ zastosowane do dziecięcego wieku przybrało formę żywiej przemawiającą do wyobraźni, mianowicie formę organizacji wojskowej. A więc całe stowarzyszenie młodych to armja, której sam Ojciec św. jest Naczelnym Wodzem. Księża Biskupi, kapłani zakonnice, świeccy kierownicy i kierowniczki, to w różnych rangach dowodzący oficerowie, armja zaś sama składa się z oddziałów, pułków, dywizyj; posiada w gorliwszych dzieciach, zwanych małymi apostołami, podoficerów, którzy stoją na czele małych oddziałów; ma swój sztandar, swoje hasła i zawołania, oraz swoje odznaki, wszystko, jednem słowem, tętni rycerskiem życiem, bo to właśnie młode serca zapała i porywa. Zaznaczamy jednak dobitnie, że to nie treść i istota, lecz tylko zewnętrzny środek; ale środek nadzwyczaj skuteczny. Kierownicy i kierowniczki, którzy w przemowach, zachętach i dziennych rozkazach, budzić i podtrzymywać będą tę najszlachetniejszą ambicję, by dziecko w kościele, w szkole, w domu i gdziekolwiek się znajdzie, okazało się godnym rycerzem czy rycerką Eucharystycznego Jezusa, w ten sposób utrzymają łatwo karność i wpoją w dzieci organizacyjnego ducha.

Właściwy zaś cel Krucjaty Eucharystycznej jest bardzo głęboki i ściśle wewnętrzny. Mianowicie „Krucjata“ ma nie tylko szerzyć częstą Komunję świętą, lecz systematycznie na tle eucharystycznem wyrabiać duszę dziecka.

Aby to osiągnąć, stara się nasamprzód wszczepić, wpoić i podtrzymać nie tylko zwyczajną, powszednią, lecz gorącą i bardzo żywą wiarę w Eucharystycznego Jezusa.

Z tej wiary naturalną konsekwencją wypłynie u dzieci:

1. Pobożność gruntowna w praktykach eucharystycznych,

tj. samorzutne pragnienie serc dziecięcych częstszego łączenia się z P. Jezusem w Komunji świętej sakramentalnej i duchownej; częstsze odwiedzanie Zbawiciela i adorowanie Go; pobożne i jakby rycerskie zachowanie się dzieci wobec Najśw. Sakramentu, chętne słuchanie i czytanie o Eucharystji.

2. Z tej samej gorącej wiary wypłyną praktyki czynnej miłości ku Eucharystycznemu Sercu Jezusa; dziecko zdobędzie się dla Niego na ofiary z własnego serca. I tutaj zaczyna się systematyczna praca wewnętrznego wyrabiania i tworzenia dzisiaj m a ł y c h a w przyszłości w i e l k i c h 'apostołów katolicyzmu. Kierownik czy kierowniczka poucza dzieci, że rycerz czy rycerka Eucharystycznego Jezusa musi Mu składać duchowe ofiary:

Stoisz czy klęczysz w kościele, przychodzi ci ochota z ciekawości rozglądać się na innych lub obracać się, zrób ofiarę dla Pana Jezusa i za przykładem św. Stanisława Kostki wpatrz się w ołtarz lub spuść oczy i módl się pobożnie.

Idziesz ulicą, widzisz nieprzyzwoite widokówki lub coś innego — odwróć oczy, będzie to ofiara dla Eucharystycznego Jezusa.

Dokucza ci ktoś, nie oburzaj się, nie rzucaj, nie oddawaj złem za złe, — zrób ofiarę dla Serca Jezusa.

Ciężkie i trudne ci posłuszeństwo rodzicom — przypomnij sobie jak posłusznym był Jezus i zrób dla niego ofiarę.

Nie chce ci się uczyć i myślisz tylko o rozrywkach i zabawach — zrób ofiarę dla Eucharystycznego Serca Jezusa i zabierz się do książki.

Roztrzepany jesteś w szkole, nie uważasz i innym przeszkadzasz — zrób ofiarę dla Jezusa i zachowaj się jak jego rycerz.

Słowem, w sferę ofiar wchodzą wszystkie praktyki religijne a szczególnie eucharystyczne, oraz wszystkie zwycięstwa nad wadami i namiętnościami młodzieńczego wieku. Jeśli dziecko nauczy się i przyzwyczai zwyciężać samo siebie i to z najszlachetniejszej pobudki „dla Serca Jezusa Eucharystycznego“ czy można sobie pomyśleć coś idealniejszego i skuteczniejszego do wewnętrznego wyrobienia?

3. Z gorącej wiary wypłynie też duch apostolski; dzieci zaczną apostołować modlitwą i czynem.

a) M o d l i t w ą. Świątobliwy papież Eucharystji, Pius X wyrzekł: „Rzesze modlących się u stóp Tabernakulum dzieci, do

których niewinnych duszyczek Bóg sam wkłada natchnione uczucia i słowa, ściągną na ziemię miłosierdzie Boże".

A obecny Ojciec święty, Pius XI (w maju 1922 r.) odezwał się do Krucjaty Euch.: „Pamiętajcie, żołnierze, o wielkiej potędze, jaką posiadacie. Niewinne wasze modlitwy, wasze Komunje św. torują P. Jezusowi drogę, aby stał się znowu naszym Królem i Panem".

b) Apostołować będą dzieci i c z y n e m. Z krajów, gdzie „Krucjata" jest bardziej rozszerzona, nadchodzą wprost wzruszające opisy, jak dzieci potrafiły dobrać się do serc rodziców czy krewnych i skierować je ku Bogu!

W dwóch miastach w Siedmiogrodzie liberali rozpowszechniali bezwstydny romans, rozdająa próbki tej książki na ulicach przechodniom za darmo. Gdy spostrzegli to mali gwardziści Serca Jezusowego, porozumieli się za sobą i w krótkim czasie wszystkie te książki zginęły z oczu, bo oni, jako przechodnie, zabrali je, a potem odnieśli do swego ks. prefekta i uroczyście spalili na stosie.

Historja Kościoła świadczy, że Bóg bardzo często wprost cuda działał przez serca maluczkich. Nie wątpimy, że i dzisiaj tak będzie, bo głos Namiestników Chrystusowych i przelicznych książąt Kościoła jest rękojmią rzeczywistej woli Bożej.

A więc bojowa pobudka dawnych krzyżowców: „Bóg tego chce!" powinna znaleźć oddźwięk i zrozumienie w sercach rodziców i wychowawców. Ona niech zgromadzi naszą młodzież pod sztandar Eucharystji i Serca Jezusa, a Polska mieć będzie w przyszłości wyrobionych katolickich przewodników, co jak niezłomne filary podtrzymywać będą wiarę i zapalać innych płomiennemi ideałami swojego ducha.

Obowiązki i przywileje Żołnierzy Eucharystji,
czyli zarys Statutu.

I. Cel.

Celem Krucjaty Eucharystycznej jest rozszerzanie Królestwa Eucharystycznego Serca Jezusa w sercach młodzieży całego świata, zwłaszcza u nas młodzieży polskiej, aby przez to dopomóc do triumfu sprawy Bożej na ziemi.

II. Środki.

1. Stale odnawiać i pogłębiać swą wiarę w Eucharystycznego P. Jezusa. A więc jest obowiązkiem każdego członka „Krucjaty" z jak najgłębszą wiarą i największą pobożnością często odwiedzać, adorować i w Komunji św. przyjmować Eucharystycznego Zbawiciela, jak również chętnie o Nim czytać lub słuchać nauk.

2. Pracować wewnętrznie w duchu eucharystycznej ascezy nad wyrobieniem prawego i nieugiętego charakteru.

a) A więc będzie hasłem życiowem dla rycerzy i rycerek „Krucjaty": Z miłości ku Eucharystycznemu Sercu Jezusa muszę zawsze zwyciężać pokusy, szczególnie nieczyste; panować nad namiętnościami, przedewszystkiem gniewem, zazdrością, ciekawością; wykorzeniać wady, szczególnie lenistwo, nieposłuszeństwo i miłość własną, a szczepić w sercu cnoty, na pierwszym planie pobożność i skupienie na modlitwie, anielską czystość, posłuszeństwo i sumienność w pracy.

b) Aby się przyzwyczaić do systematycznej i stałej pracy wewnętrznej, każdy członek „Krucjaty" codziennie: 1) rano poświęci dzień swój Najsł. Sercu Jez., odmawiając ofiarowanie Apostolstwa Modlitwy; 2) zbierać będzie modlitwy, Komunie św., odwiedziny Najśw. Sakramentu i zwycięstwa nad sobą, by je przy końcu miesiąca oddać do „Skarbca Serca Jezusowego".

c) Każdy członek „Krucjaty" przejąć się musi duchem apostolskim i starać się modlitwami swojemi upraszać u Najsł. Serca P. Jezusa łaskę duchownego odrodzenia młodzieży polskiej, Ojczyzny naszej i świata całego.

d) Każdy członek „Krucjaty" starać się będzie w rodzinie, wśród kolegów i koleżanek przodować wszędzie pobożnością i dobrym przykładem a przez to pociągać do Boga.

e) Każdy członek abonuje eucharystyczne pisemko „Orędowniczek Krucjaty Eucharystycznej", czyta je pilnie oraz inne pobożne książki i pisma i wszędzie popiera katolicką prasę.

Uw. 1. Jeżeli kilkoro dzieci z rodziny należy do Kr. E. mogą mieć wszystkie razem jeden numer pisemka.

Uw. 2. Orędowniczek wychodzi w Pniewach, Zakład św. Olafa, Wielkopolska.

III. Organizacja:

1. Tworzymy armję Eucharystycznego Jezusa. Królową naszą Niepokalana Bogarodzica; patronowie dowolnie obrani Święci i Święte; a obecnie panujący Ojciec św. naczelnym naszym wodzem.

2. Każda Krucjata miejscowa obiera sobie dowolne hasło, któreby uwydatniało jej bojowy ideał: n. p. *Christus regnat*, *Sursum corda*, *Beati mundo corde*, *Pax Christi in regno Christi*, *Flores florent*, Wszystko dla Boga, Bóg moją miłością, Jezu prowadź nas, Jezu my Twoi, Bóg mój i wszystko moje, Jezus jest mocą i obroną moją i t. p.

3. Członkowie Kr. E. dzielą się na cztery hufce; aspiranci tworzą osobny piąty hufiec.

I. Hufiec obowiązuje się (nie pod żadnym jednak grzechem, lecz jedynie z miłości ku P. Jezusowi) przystępować co tydzień lub częściej do Komunji św., odwiedzać Najśw. Sakrament i adorować Go.

II. Hufiec obowiązuje się do tego samego, lecz tylko co dwa tygodnie.

III. Hufiec tak samo, — lecz tylko co trzy tygodnie.

IV. Hufiec to samo przyrzeczenie, lecz raz na miesiąc tylko.

V. Hufiec obejmuje aspirantów i aspirantki do Krucjaty, którzy obowiązują się do Komunji św. raz na kwartał — i do częstszego odwiedzania i adorowania Eucharystycznego Serca Jezusa; również uczęszczać będą na zebrania i gorliwie wykonywać wszystkie inne praktyki oraz sumiennie spełniać obowiązki Krucjaty — a przez to okażą się godnymi, by ich zaliczyć do Rycerzy Krucjaty. — Aspirantura trwa pół roku; potem następuje uroczyste przyjęcie. O ile uważa kierownik za wskazane, może aspiranturę przedłużyć.

Odznaką aspirantek i aspirantów może być mały medaliczek Serca P. Jez., zawieszony na biało - niebieskiej kokardce.

Uw. 1. Przy zakładaniu Krucjaty należy zaczynać od hufca piątego a potem w miarę gorliwości dzieci i sprzyjających warunków zakładać dalsze hufce.

Uw. 2. Dzieci, które nie przystępują jeszcze do Komunji św. lub które z powodu miejscowych trudności n. p. braku odpowiedniej ilości spowiedników, nie mogą przyjmować Komunji św. tak często, jakby pragnęły, mogą Komunję św. sakramentalną zastąpić Komunją św. duchowną.

Uw. 3. Każdy hufiec obiera sobie patrona czy patronkę n. p. św. Stan. Kostkę, św. Kazimierza, św. Teresę od Dzieciątka Jez., Bł. Jolantę, Bł. Bronisławę i t. d.

Uw. 4. Wybitniejsze cnotą, gorliwością i inteligencją, dzieci otrzymują nazwę „Małych Apostołów" i stoją na czele grup i oddziałów. Obowiązkiem ich: a) zbierać przy końcu miesiąca duchowne ofiary do Skarbca Serca Jez.; b) rozdawać Orędowniczka; c) we wspólnych występach uważać na karność i grzeczne zachowanie się Krzyżowców ich oddziału; d) starać się o nowych członków; e) wiernie i sumiennie spełniać polecenia swoich kierowników.

Uw. 5. Ponieważ dzieci niezmiernie lubują się w organizacji wojskowej, może (lecz nie ma obowiązku) kierownik, jeśli uważa za wskazane i sprzyjają mu do tego warunki, nadać Krucjacie zewnętrzną organizację, czysto wojskową. A więc: Podzielić dzieci na małe grupy, liczące po kilku lub kilkunastu członków; na czele każdej grupy stanie Mały Apostoł z rangą starszego żołnierza. Trzy grupy tworzyć mogą sekcję z Małym Apostołem w randze sekcyjnego. Sekcje złożą się na plutony; a te utworzą oddziały, pułki, dywizje. Na Węgrzech, w Jugosławji, Belgji, Francji, Anglji i innych krajach weszło w użycie dawać Małym Apostołom Krucjaty zewnętrzne odznaki, stosownie do rangi: gwiazdki białe, srebrne, złote lub kokardki barwy euchar. (biało-nieb.), papieskiej, narodowej; to znowu wstęgi różnorodnych kolorów, różnej szerokości i okazałości, zależnie od piastowanej godności; również dla okazywania czci starszym i kierownikom ukłony na sposób wojskowy. Organizacja ta ułatwia bardzo kierownikom zachowanie karności wśród młodzieży w kościele, na zebraniach, pochodach, wycieczkach i innych wspólnych ćwiczeniach.

Uw. 6. Krucjata Eucharystyczna posiada: swój sztandar, hasła, hymny i własne odznaki; o czem podamy niżej obszerniejsze wskazówki.

Uw. 7. Do Krucjaty E. mogą należeć od 6 do 14 r. życia te dzieci, które w szkole i poza szkołą starają się wzorowo zachowywać; Krucjata bowiem nie ma na celu gromadzić jak największej ilości dzieci lecz zebrać elitę doborowych dzieci i wychować je na przyszłych rycerzy katolicyzmu.

Uw. 8. Do aspirantury t. j. piątego hufca można przyjąć wieksze grono dzieci i dać im sposobność gorliwością i sumiennością zasłużyć sobie na przyjęcie do Krucjaty. N. p. wszystkie

dzieci, należące do Stowarzyszenia Dziecięctwa Jezus, można przyjąć do aspirantury. W ten sposób dzieci nie będą się czuć pominięte, korzystać będą z nabożeństw i zebrań, a kierownicy będą mieć większy wybór do Krucjaty.

Uw. 9. Ponieważ Krucjata Eucharystyczna jest sekcją Apostolstwa Modlitwy, przeto uczestniczy we wszystkich przywilejach i odpustach, udzielonych przez Stolicę św. Apostolstwu Modlitwy oraz w zasługach 200-tu przeszło zakonów i zgromadzeń religijnych. (W mającym się wydać Przewodniku Krucjaty wyliczymy dokładnie wszystkie odpusty i przywileje).

IV. Kierownictwo.

1. Generalny Sekretarjat K. E. ma siedzibę w Rzymie (Borgo Santo Spirito, 113. Roma-4). Tam rezyduje generalny Dyrektor Ks. Józef Boubée T. J.

2. W Polsce centralny Sekretarjat K. E. znajduje się przy kościele Serca P. J. w Krakowie ul. Kopernika 26. (Tutaj mieści się też redakcja kwartalnika „Hostja". W sprawie założenia, prowadzenia i innych sprawach zwracać się należy pod powyższym adresem do Ks. Józefa Boka T. J., Promotora Krucjaty w Polsce).

3. W przyszłości założone zostaną Sekretarjaty prowincjonalne.

4. Krucjatą kierują z zasady kapłani; oni przyjmują, odbywają zebrania i nadają cały duchowny kierunek pracy wewnętrznego wyrabiania dzieci. Ze względu jednak na nadmiar duszpasterskiej pracy nie tylko mogą, lecz wielce jest wskazanem, by dobierali sobie kierowników i kierowniczki. Siostry zakonne, nauczycielstwo i inne osoby, wyrobione duchowo w sodalicji i bractwach, potrafią doskonale prowadzić zastępy młodych rycerzy i rycerek Euch. Jezusa; miewać z nimi zebrania, odwiedziny i adoracje Najśw. Sakr. pouczać o cnotach, wskazywać na wady, dopilnować, by dzieci oddawały duchowne ofiary do Skarbca S. P. Jez. oraz urządzać z niemi akademje, przedstawienia, przechadzki, wycieczki i t. d.

5. Obowiązkowo raz do roku, a można i częściej przesłać sprawozdanie z rozwoju i działalności miejscowej Krucjaty do centralnego Sekretarjatu w Krakowie.

Nabożeństwa Krucjaty Eucharystycznej.

Kierownicy i kierowniczki, mając na oku, że Eucharystyczne nabożeństwo, zbiorowe czy prywatne, musi się stać dla dzieci głównym ośrodkiem ich wewnętrznej pracy, muszą nasamprzód nadać wszystkiemu, co się odnosi do św. Eucharystji, cechę jak największej okazałości i powagi. Królewski Majestat Eucharystycznego Zbawiciela powinien zewnętrznym splendorem przejąć i zachwycić serca dzieci. A odpowiednie pouczenie o obecności P. Jezusa, o mocy, wszechpotędze, dobroci i miłości Jego Serca w Eucharystji powinno wyryć się tak głęboko w duszy dziecka i w jego pojęciu i wyobraźni wytworzyć tak piękną, tak ujmującą, tak prawdziwie Boską postać Eucharystycznego Jezusa, by dało się jej urokowi pociągnąć i porwać, by uważało sobie za największy zaszczyt, być Jego rycerzem.

Nie można jednak poprzestać na skreśleniu dziecku samej potęgi i majestatu Eucharystycznego Jezusa, lecz koniecznie należy pouczyć o serdecznej miłości Jego Najśw. Serca; bo wielkość przygniata, a miłość ośmiela. Częste przykłady małej Nelli, Krystynki i tylu innych dzieci, które potrafiły zapłonąć gorącą wiarą i wejść w ścisły kontakt przez gorącą modlitwę z Euch. Sercem Jezusa, powinny dla kierowników być drogowskazem, że trzeba pouczać dzieci o serdecznej modlitwie, o przemawianiu do Jezusa, o ofiarowaniu mu serca, słowem o duchowej łączności z Nim.

W tym duchu muszą być przygotowane i urządzone szczególnie wspólne Komunje św. miesięczne (lub częstsze), adoracje i odwiedziny Najśw. Sakramentu. Dzieci, odświętnie ubrane, wystąpią ze sztandarem i wszystkiemi odznakami; krótkie lecz gorące słowa przygotowania — jak również wspólne po mszy św. dziękczynienie pouczyć powinno małych uczestników z jak gorącą wiarą, ufnością i miłością mają się zbliżać do Najśw. Sakramentu, gdy same prywatnie komunikują, adorują lub odwiedzają P. Jezusa. Takie podniosłe nabożeństwa powinny dziecięcej wierze stawiać przed oczy Jezusa mówiącego: Moi młodzi, najmilsi rycerze! Jam z wami! i otwierającego im, pełne miłości, Serce. Wtedy zatętnią te młode serca gorącą miłością na wzór Tarzycjusza, Stanisława, Kazimierza, Agnieszki, Teresy i tylu innych Świętych i w czyn wprowadzą gorące wołanie Kościoła: *Regem angelorum, venite adoremus!*

W szkole eucharystycznej ascezy czyli kilka uwag o zebraniach Krucjaty.

Po nabożeństwach kościelnych zebrania Krucjaty odgrywają najważniejszą rolę; muszą się stać prawdziwą szkołą, gdzie praktycznie i przystępnie kształtuje się serca dzieci na wzór Eucharystycznego Serca Jezusa. Kierownicy i kierowniczki nie powinni się obawiać, że to zbyt wysoki zamiar, nie do przeprowadzenia wśród dzieci! Może ktoś sądzić, że zdanie sławnego Józefa de Maistre: „*L'homme est formé à six ans*, Charakter człowieka kształtuje się już w 6-tym roku życia", to przesadny paradoks; ale jednak historja, choćby tylko obecnej doby, wykazuje, iż ten „paradoks" zawiera niemało prawdy. Wszyscy szermierze lewicy dążą nieubłaganie do tego, by w myśl swych zasad urobić już duszę d z i e c k a; a w sposób wprost brutalny czynią to w naszych oczach bolszewicy. Nie możemy więc zrezygnować z kszałtowania w eucharystycznej ascezie serc dziecięcych, gdyż tem samem zrezygnowalibyśmy w przyszłości z tych niepospolitych bohaterów, którzy, jak to widzimy już zagranicą, na każdem polu stają silni do walki, gdyż pierś ich rozpiera ta nadziemska siła, której już w dziecięcym wieku zaczerpnęli od Eucharystycznego Serca Jezusa. Nie wolno nam rezygnować z tej pracy, bo to myśl Kościoła, którą papież Eucharystji, Pius X ogłosił w orędziu: *Quam singulari.* I Polska musi pamiętać, że jeśli jej katolicyzm nie ma się zestarzeć, to powinna pilnie strzec Eucharystji i żyć Jej duchem; jeśli pragnie się odświeżyć i odnowić, to tylko przez zbliżenie się do Eucharystji; szczególnie przez zbliżenie do Niej tych niezepsutych jeszcze, najmłodszych latorośli i kwiatów serc dziecięcych; — a wówczas wstąpi w społeczeństwo wiosenna siła i woń nieskalanej moralności.

Aby zebrania mogły odpowiedzieć swemu celowi, cechować je musi systematyczność oraz żywość i rozmaitość, by stały się pociągającemi dla dzieci. W przyszłości kwartalnik Hostja ułatwiać będzie tę pracę, przez podawanie tematów do przemówień na każdy miesiąc oraz przez wskazywanie na różne środki i sposoby, pomocne do urobienia młodych charakterów. [1]) Podajemy

[1]) Na razie poleca się miesięcznik „Głos eucharystyczny", Lwów, pl. Trybunalski 1, w którym kierownicy mogą znaleźć piękne myśli i przykłady o Eucharystji.

szkicowy schemat, w jaki sposób można przeprowadzać zebrania:

1) Rozpocząć krótką lecz serdeczną modlitwą.

2) Kierownik czy kierowniczka (a jeśli dzieci starsze to z ich grona sekretarz czy sekretarka) przeczyta lub króciuteńko powtórzy, o czem było poprzednie zebranie i co miały dzieci spełnić czy wykonać.

3) Przypomni im z Orędowniczka intencję ubiegłego miesiąca oraz poda im nową na miesiąc następny; zachęci, by się o to dzieci gorliwie modliły w domu, a szczególnie przed Eucharystycznem Sercem P. Jezusa w kościele. Polecić tutaj można ich modlitwom poszczególną sprawę np. nawrócenie zatwardziałego grzesznika, usunięcie zgorszenia w parafji, błogosławieństwo dla Polski, kanonizację bł. Andrzeja Boboli i t. p.

4) Następuje krótka a zajmująca nauczka. Powtarzamy krótka, bo musi pozostać nieubłaganą zasadą: nie za wiele od razu podawać dzieciom, lecz tylko jedno, co trzeba im jasno określić i barwnie uprzystępnić.

Pierwszorzędnym tematem i często powtarzającym się, musi być to wszystko, co wzmacnia w duszach dzieci gorącą wiarę w Eucharystycznego P. Jezusa oraz odsłania im miłość Jego Najsł. Serca. Posługiwać się koniecznie potrzeba podobieństwami, porównaniami i przykładami; nauczka bowiem nie może być suchą, lecz pełną żywości, werwy i plastyki.

Z nauczek często trzeba wyciągać wniosek: Musicie się okazać prawdziwymi rycerzami wobec Jezusa i dla Jezusa.

a) Wobec Euch. Jezusa. Tutaj wytłómaczyć na przykładzie żołnierzy, stojących na straży, jak mali rycerze mają się zachować w kościele wobec Jezusa-Króla. Będzie też sposobność pochwalić wzorowe zachowanie się a zganić i wytknąć różne braki. Aby uniknąć hipokryzji absolutnie nie chwalić nigdy pojedynczych dzieci, że częściej od innych przystępują do Komunji św. lub pobożnie się modlą, nie dawać im za to żadnego stopnia i żadnej odznaki w Krucjacie, lecz użyć ogólnego wyrażenia się: Są między wami, co gorąco kochają Euch. P. Jezusa, co bardzo pobożnie się zachowują w kościele, — niech i inne idą za ich przykładem; P. Jezus wie, którzy to są wierni Jego rycerze, będzie im bardzo błogosławił.

b) Musicie okazać rycerskie serce dla Euch. Serca Jezusa.

Rozwinąć i wpoić należy w serca dzieci przekonanie, że największe bohaterstwo na ziemi, to zwycięstwo nad samym sobą z miłości ku Euch. Sercu Jezusa.

Nasuwa się tutaj kierownikom drugi obfity temat do nauczek o cnotach i wadach młodzieńczego wieku. Praktyczną rzeczą będzie ująć je w pewne bojowe hasła i aksjomata:

Rycerz Euch. Jezusa:

1. Jest posłuszny rodzicom i wszystkim przełożonym.
2. Jest aniołem czystości i brzydzi sie nieodpowiednią mową, książką, obrazem, zabawą.
3. Jest aniołem łagodności i unika wszelkich sprzeczek i kłótni.
4. Jest zawsze otwartym i nie plami nigdy ust swoich kłamstwem.
5. Jest uczynnym dla innych i brzydzi się samolubstwem.
6. Jest pilnym w nauce i sumiennie spełnia swe obowiązki.
7. Jest apostołem wśród rodziny i otoczenia. Wybrać jedną cnotę i tę polecić wprowadzać w czyn do przyszłego zebrania lub przez dłuższy przeciąg czasu.

5) Bardzo dobrą rzeczą będzie, krótko przeprowadzona z dziećmi pogadanka, w czasie której mogą wypowiedzieć swe spostrzeżenia i pragnienia.

6) Zebranie koniecznie urozmaicić trzeba śpiewem, deklamacją, obrazami świetlnemi i t. p. Bardzo poleca się od czasu do czasu urządzać Akademję eucharystyczną, odegrać obrazek sceniczny, urządzić wspólną wycieczkę do sąsiedniego kościoła, kaplicy lub innego miejsca religijnego.

7) Zebranie zawsze zakończyć należy modlitwą oraz odśpiewaniem hymnu Krucjaty Eucharystycznej „Jam rycerz Boga".

Skarbiec Serca Jezusa.

Skarbiec uważamy jako jeden z najlepszych sposobów do ułatwienia młodzieży wewnętrznej pracy.

Jest to środek bardzo pedagogicznie obmyślany, który bez żadnych wysiłków przyzwyczaja młodzież do systematycznej pracy nad sobą. Jeśli tak wielki psycholog serca ludzkiego, jak mistrz

rekolekcyj, św. Ignacy Loyola, ludziom starszym w walce z namiętnościami lub zdobywaniu cnót, przepisuje i poleca w tak zw. rachunku sumienia szczegółowym, — codziennie zapisywać postęp lub braki; to o ileż większa konieczność w niestałem usposobieniu młodzieńczem. Zresztą wiadomą rzeczą, że dzieci i młodzież lubi liczyć wszystko; to ją zajmuje i dodaje otuchy i bodźca do dalszej pracy.

Praktycznie kierownik postępuje w ten sposob, iż na zebraniu pokazuje dzieciom czyste kartki skarbca, poucza co i jak mają pisać a na następnem zebraniu Mały apostoł zbiera ofiary.

Aby uniknąć cienia hipokryzji u dzieci, poleca się zbierać do zamkniętego skarbca a dzieci pouczyć, że nie powinny się chwalić i nikt nie ma o tem wiedzieć, co dały P. Jezusowi. Dla kontroli jednak może kierownik lub kierowniczka na czystej kartce skarbca napisać gdzieś nieznacznie numer, literę lub w inny sposób oznaczyć kartki, by w razie potrzeby, mogli się przekonać, czy i w jaki sposób dziecko pracuje nad sobą.

Gorliwe składanie ofiar będzie dla kierowników dobrą wskazówką do oceny gorliwości małych rycerzy.

Zebrane z miesiąca czy więcej ofiary, należy razem obliczyć i wysłać do centralnego Sekretarjatu w Krakowie, lub do redakcji „Orędowniczka“ Pniewy, Wielkopolska.

Uw. Drukowane karty skarbca nabyć można w większej ilości w Sekretarjacie w Krakowie.

Jak założyć Krucjatę?

Ponieważ, jak wspominaliśmy już, Krucjata Eucharystyczna jest sekcją Apostolstwa Modlitwy, przeto w parafjach, mających Apostolstwo, Ks. Dyrektor miejscowy, ma prawo założyć Krucjatę Eucharystyczną. Należy jednak zawiadomić o tem centralny Sekretarjat w Krakowie, podać dokładny adres miejscowości, ilość członków, nazwy św. Patronów oraz hasło Krucjaty.

W przeciwnym wypadku t. j. gdy Apostolstwa niema, zwrócić się należy do diecezjalnego Ks. Dyrektora Apostolstwa Modlitwy, albo do centralnego Sekretarjatu w Krakowie o uzyskanie dyplomu erekcji.

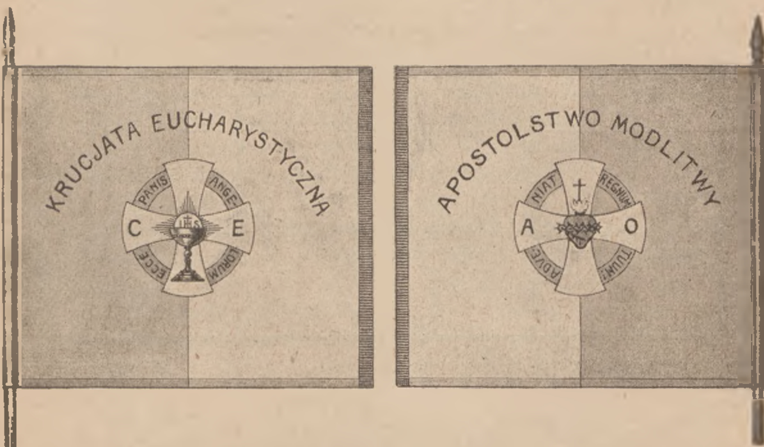
Następnie zebrać dzieci, zapisać je do aspirantury, wytłumaczyć obowiązki i według wyżej wskazanych metod odbywać nabo-

żeństwa i zebrania. Po półrocznej lub dłuższej próbie urządzić uroczyste przyjęcie z jak największą zewnętrzną okazałością.

Należy też dla dzieci od początku zaabonować „Orędowniczka“, wychodzącego w Pniewach, a dla kierowników „Hostję“ w Krakowie.

Sztandar i odznaki Krucjaty Euch.

Sztandar może mieć kształt proporca lub sztandaru czysto kościelnego. Na biało-niebieskiem polu (barwa eucharystyczna) widnieje biały krzyż, na nim umieszczony z jednej strony złocisty

kielich z wystającą Hostją, — a z drugiej strony Serce P. Jezusa. Obwódka kolista, łącząca ramiona krzyża koloru czerwonego lub amarantowego; na niej napis: *Ecce panis angelorum*, Oto chleb aniołów a z przeciwnej strony: *Adveniat regnum tuum*, Przyjdź królestwo twoje; dwa hasła Krucjaty Euch. i Apostolstwa Modlitwy.

Odznaki, przedstawiające Krzyż z Hostją, wykonane z metalu, nabyć można w cenie 50 gr. za sztukę w Pniewach, Wielkopolska.

Formularz Skarbca miesięcznego Serca P. Jezusa.

	Msze święte	Komunje święte	Komunja duchowna i odwiedzenie Najśw. Sakramentu	Modlitwy Dziesiątki różańca	Ofiary, uczynki gorliwości	Obowiązki Lekcje
I tydzień						
II tydzień						
III tydzień						
IV tydzień						
Razem przez miesiąc						

Codzienne ofiarowanie się Sercu P. Jezusa.

Boskie Serce Jezusa, przez Niepokalane Serce Marji ofiaruję Ci modlitwy, dobre uczynki i cierpienia niniejszego dnia jako zadośćuczynienie za nasze niedbalstwa i grzechy oraz na te intencje, dla których Sam codziennie na Ołtarzach się ofiarujesz.

Szczególnie zaś składam Ci tę ofiarę, aby Ojczyzna nasza w duchu chrześcijańskim się odrodziła, jakoteż na wszystkie intencje krucjaty.

Uroczyste przyjęcie żołnierzy Ojca św.

Na samym wstępie intonuje kapłan, ubrany w komżę i białą kapę, hymn Veni Creator i kończy go wierszem i modlitwą do Ducha Św.

Potem odwrócony od ołtarza, a zwrócony do zebranych, ks. Kapelan względnie Dyrektor Krucjaty Eucharystycznej oczekuje aspirantów, których, ustawionych w rzędach, podprowadza zelator do ołtarza, gdzie zatrzymawszy się, zwraca się do ks. Kapelana w następujących słowach:

Zelator: W Imię Jezusa Chrystusa, Przyjaciela dzieci, w imię Najświętszej Marji Panny, Królowej Krucjaty Eucharystycznej, w imię św. Stanisława Kostki, naszego Patrona, proszą o przyjęcie do Krucjaty.

Tutaj odczytuje zelator imiona i nazwiska aspirantów, poczem mówi dalej:

Wszyscy obowiązują się przyczyniać przez modlitwę, ofiary i Komunje św. do zwycięstwa Boga, do chrześcijańskiego odrodzenia Ojczyzny i świata całego, do spełnienia zamiarów, jakie ma Najśw. Serce Jezusa względem naszej Ojczyzny.

Ks. Kapelan do zelatora: Czy są oni godni tego, aby zostali przyjęci do Krucjaty Eucharystycznej?

Odpowiedź: Tak, oni są tego godni.

Ks. Kapelan do postulantów: Czy obiecujecie, że za łaską Bożą wiernie zachowywać będziecie ustawy Krucjaty Eucharystycznej?

Wszyscy: Obiecujemy.

Następuje przemowa okolicznościowa.

Ks. Kapelan: Odmówcie akt oddania się Boskiemu Sercu Jezusowemu.

Wszyscy razem: Boskie Serce Jezusa, oto my, dzieci Polski, stojąc przed Twym ołtarzem, błagamy Ciebie: Pobłogosław pobożną naszą Krucjatę Komunij świętych, modlitw i ofiar, jakie Ci zanosimy na uproszenie zwycięstwa Boga w Polsce i ku odrodzeniu naszej Ojczyzny w duchu chrześcijańskim. Mali jesteśmy i słabi, ale my Ciebie kochamy, Panie, i w Tobie ufność swoją pokładamy. Ty kochasz nas i u Ciebie wszystko jest możliwe.

Serce Jezusa, okaż się tym, którzy Ciebie dotąd nie znają. Nawróć Polskę!

Przez Serce Niepokalane Twej Matki błagamy Ciebie, wysłuchaj nas! Czy możesz Jej cokolwiek odmówić? — Prosimy Cię

za przyczyną św. Stanisława Kostki i św. Kazimierza, abyś wkrótce, o Boskie Serce Jezusa, w każdej rodzinie i w całej Ojczyźnie naszej był ogłoszony i uznany Królem i Zbawicielem. Obyśmy zawsze byli, spraw to, wiernymi Twymi żołnierzami tutaj na ziemi i Twymi wybranymi na wieki w niebie. Amen.

Ks. Kapelan: Mocą władzy udzielonej mi przez Dyrektora Generalnego Apostolstwa Modlitwy przyjmuję Was do „Krucjaty Eucharystycznej Dzieci".

Wszyscy: Amen.

Następuje poświęcenie odznak K. E. wedle rytuału rzymskiego: Benedictio imaginum, poczem ks. Kapelan je rozdaje nowo przyjętym, mówiąc:

Przyjmijcie, Drogie Dzieci, te oznaki i noście na sercach Waszych, aby one bezprzestannie Wam przypominały miłość, jaką Wam Jezus w Hostji okazuje, oraz pobudzały do gorliwości, jaką Mu jesteście za to winne.

Teraz odśpiewa się Magnificat albo inną stosowną pieśń. Po ceremonji zapisują nowi żołnierze swe nazwiska do złotej księgi Krucjaty.

Słowa Piusa X papieża do rycerzy Krucjaty.

Kochane moje dziatki, serdecznie wam polecam, abyście często przystępowały do Komunji św.... a także, abyście odwiedzały P. Jezusa w Najśw. Sakramencie utajonego, po trzecie zaś jest mem życzeniem, aby miłość P. Jezusa przemieniła was w małych apostołów.

Rzesze modlących się u stóp Tabernakulum dzieci, do których niewinnych duszyczek Bóg sam wkłada natchnione uczucia i słowa, ściągną na ziemię miłosierdzie Boże.

Hymny Krucjaty Euch.

Pieśń Żołnierzy Ojca św.

(na nutę „My chcemy Boga").

Jam rycerz Boga! To ma chwała,
Sztandar nam Jego w pieczę dan,
Za nim się zrywa dusza cała,
Wodzem mi Pan, wodzem mi Pan!

Jam rycerz Boga! Matko Boża,
Królowo Polski, Ty mnie strzeż,
Zawładnij krajem aż do morza
I wszystkie serca Panu zbierz.

Jam rycerz Boga! Bóg ukryty
W Hostji Najświętszej nasza moc!
Gdy On nas karmi, Niepożyty,
Pierzcha przed nami śmierci moc.
Jam rycerz Boga! Matko Boża itd.

Jam rycerz Boga, który z krzyża
Smiercią przebłagał Ojca gniew;
Serce się do stóp Jego zniża,
„Życie za życie, krew za krew!"
Jam rycerz Boga! Matko Boża itd.

Jam rycerz Boga! Godło męstwa,
Serce Najświętsze to nasz znak.
Jak braci w wojnie do zwycięstwa
Niech dzisiaj nas powiedzie tak.
Jam rycerz Boga! Matko Boża itd.

Pieśń Rycerki.

Myśmy rycerki Króla Świata
Który za tron Swój wziąwszy krzyż
W Eucharystji wciąż się brata
Z ludźmi, co sercem rwą się wzwyż.

Myśmy rycerki Niebios Pana
Co skrył w Hostji Majestat Swój;
Wiedzie nas Doń Niepokalana
Ucząc nas ze złem toczyć bój.

Nam Wodzem Ten, co na ołtarze
Zstępuje codzień z rajskich bram,
Samego Siebie niosąc w darze,
Bo miłość Jego nie zna tam!...
Myśmy rycerki Niebios Pana... itd.

Pragniemy służyć Władcy Nieba,
U stóp ołtarzy dzierżąc straż;
Gdziekolwiek polska leży gleba
Powiewać winien sztandar nasz!
Myśmy rycerki Niebios Pana... itd.

Członkami będąc Krucjaty
Tego, co ludzki zbawił ród,
Pragniemy codzień nieść Mu kwiaty
Nieznanych ofiar, cichych cnót...
Myśmy rycerki Niebios Pana... itd.

Z najświętszą Hostją na sztandarze
W pośrod życiowych błędnych dróg
Pójdziemy, gdzie powinność każe,
Bo naszym Wodzem Pan i Bóg!
Myśmy rycerki Niebios Pana... itd.

O Ty, nasz Wodzu, Jezu Chryste,
Ku Swym rycerkom ucho skłoń,
Niech dusze ich jak lilje czyste
Wydają miłą Tobie woń.

Niech serca żadnej Twej rycerki
Nie skazi brudny grzechów kurz,
Niech w niem miłości tlą iskierki
Boś Panem naszych serc i dusz.

Amen.

Zwracamy się z gorącą prośbą do wszystkich Kierowników i Kierowniczek Krucjaty, ażeby raczyli wszelkiemi sposobami zachęcać dzieci do abonowania i czytania Orędowniczka. Pobudza nas do tego myśl i zasada pedagogiczna. Widzimy, że dorastająca młodzież potrafi znaleźć pieniądze na papierosy, wyszukaną toaletę, zabawy i różne przyjemności — ale za to żałuje wprost grosza na katolickie pismo czy książkę. Dlatego za młodu w duszę dziecka musimy wpoić obowiązek abonowania i czytania pism katolickich, a przez to wyrobimy sobie pionierów katolickiej prasy.

Redakcja Orędowniczka Krucjaty Eucharystycznej znajduje się w Pniewach, Zakład św. Olafa, Wielkopolska.

Ekspedycja zaś Orędowniczka w Poznaniu Zakład św. Jadwigi, ul. Skarbowa 7, gdzie też znajdują się jeszcze na składzie numery Orędowniczka z ubiegłych miesięcy tego roku.

Wkrótce będą u nas do nabycia

KARTY WPISOWE DO KRUCJATY

oraz

BLANKIETY DO SKARBCA SERCA JEZUSA.

Ponieważ propaganda nowego dzieła wymaga dużo wkładów i kosztów, przeto dowolne datki na rozszerzenie Kr. Euch. w Polsce z wdzięcznością przyjmuje centralny Sekretarjat w Krakowie.

Redaktor Hostji i kierownik całego dzieła
Krucjaty Eucharystycznej w Polsce
KS. JÓZEF BOK T. J.
Kraków, Kopernika 26.